

Sæge, Medicin og Hospitalshjælp, nemlig for derigjennem, at gjøre Udgangen til Sygekasserne saa billig som mulig og derved faae saa mange af de Ubemidlede med som muligt, idet Maalet som sagt maa være at gjøre saa meget som muligt for de Ubemidlede. Dette Tilskud til Sygepengene vilde jeg helst skulde sættes saa stort, at det blev lig med Medlemsbidragene. Dog kunde jeg ogsaa paa dette Punkt finde mig i et noget mindre Beløb. Det vilde jeg være tilbøjelig til at foreslaa udredet delvis af Stat og Kommune. Naar jeg nævner Kommunen, er det ikke, fordi jeg skulde overse, at Kommunerne ere stærkt bebyrdede. — Kommunekassernes Udgift stiger jo meget stærkt Naar for Naar — men fordi jeg alligevel anser det for godt og rigtigt nok, at Kommunerne give deres Bidrag, og det af to Grunde. Først fordi det kommunale Raad bedst af alle kan afgjøre, hvem der er Bemidlede, og hvem der er Ubemidlede, jeg formener altsaa, at det af den Grund vil være uheldigt at udelukke det kommunale Raads Indflydelse paa Sygekasseordningen — og dernæst kan det vel ogsaa være billigt, at Kommunerne bidrage til Sygekasseinstitutionen, fordi den jo rimeligvis vil have til Følge, at Udgifterne til det offentlige Fattigvæsen i Længden blive formindskede en Del. — Det var de Bemærkninger, jeg havde at gjøre i Anledning af det foreliggende Lovforslag. For Øvrigt skal jeg sige, at jeg er glad ved, at det er fremkommet, og at jeg vil gjøre, hvad jeg formaar, for at der kan komme et Resultat ud deraf. Naar jeg nu stemmer for Obergangen til 2den Behandling, betyder det, at jeg anser det for en overordentlig vigtig Sag, som vi bør arbejde for at faae Noget ud af, men det betyder ikke, at jeg stemmer for Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Thi for at jeg skal kunne stemme for Loven i det Hele taget, vil jeg anse væsentlige Forandringer for nødvendige.

Svæde: Jeg er ganske enig i, at der tilkommer den høie Regjering Tak for, at den ikke trætted i sine Bestræbelser for at løse det store vigtige Arbejdsprogsmaal ved Naar efter Naar at fremjætte dertil sigtende Lovforslag. Et af de Vigtigste er utvivlsomt Forslaget om Alderdomsforsørgelsen, og ved dette i Forbindelse med Lovforslaget om Ulykkestilsælde og Lovforslaget om Sygekasser vilde man ganske vist under Et tage fat paa den Reform, som tiltrænges i Arbejdsforholdenes Omordning. Det er upaatvivlelig rigtigt, at Staten træder ordnende og understøttende til. Men jeg mener, at Ordningen bør være en saadan, at den

Hjælpekasse, som skulde raade Bod paa de Savn, der ere til Stede, kom til at staa paa sine egne Ben og ikke blev bygget paa Gaver eller Understøttelser fra Andre; selv om Gaverne og Understøttelserne ydes i Følge Lov, faae de dog en Smag af den Hjælp, som i Følge Lov ydes gennem Fattigvæsenet. — Jeg mener, at der er Sandhed i et gammelt Ord, der siger: en Arbejder er sin Løn værd, og Lønnen bør være saaledes, at den flittige og nojsomme Arbejder ikke behøver at risikere at komme til at ligge det offentlige Fattigvæsen til Byrde. Det kan være, at man vil sige: Ja, dertil er Lønnen for lille. Nulvel, saa maa Lønnen være større, saa maa Arbejdsgiveren deltage i den Assurancepræmie, som er fornøden for at sikke Arbejderen mod Sygdom, Ulykkestilsælde og Alderdomsvagthed. Jeg tror ikke, at dette vil være uoverkommeligt. Saavidt jeg har kunnet se, er det Noget, som vist kan bringes til Bete ved omkring 6 til 7 pCt. af den Arbejds løn, der udbetales, og det vilde vel ikke være urimeligt, om Arbejdsgiverne deltog dertil med f. Ex. $\frac{1}{3}$. Naar Arbejderen veed, at det er hans egne Penges, som han i disse Nødstilsælde kommer til at nyde Godt af, tror jeg, det vilde styrke hans Selvfølelse, og han vil faae en Fornemmelse af, at han i Aarenes Løb bliver Kapitalist, idet den Hjælp, han faar, er grundet i en opparet Kapital, der er sat hen for ham, ganske vist efter min Mening ikke som denne Mandens Eiendom, idet det bliver en fælles Kasse, en Assurancekasse, saaledes at de, der ikke behøvede denne Hjælp, afgave deres Del til dem, der behøvede den. Derjom man gif frem paa den Maade, at de tre her nævnte Lovforslag bleve samlede i et, saaledes at man fik en eneste Assurancepræmie for disse Forhold, som kom Arbejderne til Nytte i de omhandlede Tilfælde af Sygdomme eller Alderdomsvagthed, tror jeg, det vilde være en stor Binding, og jeg tror, det vilde vække stor Tilslutning. Men det synes mig klart, at det vil være umuligt at tilveiebringe Slikt ad Frivillighedens Vet. Alle de befindige, alvorlig tænkende Folk søge at betrygge sig imod disse Tilfælde, dels ved frivillige Sygekasser, og dels ved at søge paa en eller anden Maade at sikke deres Alderdom, hvorimod de mere letfærdige, de, der ikke tænke saa dybt, undlade det, og Resultatet kunde saaledes blive, at de, der hvare, de, der arbejde og søge at bevare Noget af deres Fortjeneste, skulde føde de Andre, som maatte have fornøiet sig for alle deres Indtægter. Der er noget Ubilligt dertil, og derfor mener jeg, at det var rimeligt